

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 April 1875, kl. 2 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 28 § Regeringsformen.

I afsigt att söka förebygga vissa uppgifna olägenheter af den s. k. extra ansökningsrätten eller rättigheten att, med förbigående af den auktoritet, under hvilken en ledig tjänst närmast lyder, vända sig direkte till Kongl. Maj:t med ansökan om tjänstens erhållande, har Herr *Samuel Johnson* i en inom Andra Kammaren väckt och till Utskottet remitterad motion (N:o 170) föreslagit införandet i 28 § Regeringsformen af den föreskrift, att en hvar, hvilken önskade komma i nådig åtanka till tjänst, som af Kongl. Maj:t tillsättes, skulle åligga att inom föreskrifven fatalietid ingifva sina ansökningshandlingar till den myndighet, som hade att upprätta förslag till tjänsten, för att vid förslaget upprättande komma under pröfning. Härigenom skulle Kongl. Maj:t erhålla ett stöd för sitt omdöme utan att likväl behöfva vara af förslaget bunden; hvarjemte den nuvarande oegentligheten, att förslag upprättas utan att alla sökande dervid komma under pröfning, skulle varda undanröjd.

Såsom af ofvan stående redogörelse synes, har motionären icke åsyftat någon inskränkning i Konungens rättighet att till de i 28 § Regeringsformen omförmälde embeten eller tjänster utnämna de sökande, hvilka af Konungen anses ega den största rätten till befordran, äfven om desse sökande icke skulle finnas å förslaget uppförde; och som vid detta förhållande någon ändring af grundlagen icke är behöflig för genomförandet af motio-

närens förslag, utan det ifrågasatta stadgandet, derest det pröfvas gagneligt, kan på administrativ väg utfärdas, hemställer Utskottet, att Herr Samuel Johnsons förevarande motion om ändring af 28 § Regeringsformen *icke* må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 April 1875.

Å Utskottets vägnar:

TH. MUNCK af ROSENSCHÖLD.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 April 1875, kl. 2 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till förändrad lydelse af 22 § Regeringsformen.

Med åberopande deraf, att i lagskipningen sedan lång tid tillbaka visat sig ett vacklande, som vanligen tillskrefves en icke utan fog anmärkt brist på enhet i högsta instansens beslut, men att orsaken till denna brist likväl med orätt lades Högsta Domstolen till last, så länge lagstiftningen, i stället för att understödja lagskipningens naturliga sträfvan efter enhet, motverkade den genom uppställda hinder för Högsta Domstolen att vid den meningskiljaktighet, som vore en oundviklig följd af menckliga lagars ofullkomlig-